

БЕЯТ И ДВЕТЕ МУ ЖЕНИ ОСЕТИНСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Иван Троянски, 1976

chitanka.info

Живял някога един бей, който имал две жени: едната — хубавица, но глупава и надута; другата — неугледна на вид, ала умна и работна. „Две жени — две бели“ — казва старата мъдрост. И наистина в дома на бея нямало мира: двете му жени всеки ден се карали и ругаели. Беят се измъчил от техните кавги и препирни и решил да остави само едната, като предварително изпита ума им.

Първо повикал хубавицата и я пита:

— Кой е най-славен и най-добър?

— Баща ми — отговаря тя.

— Кой е най-бърз?

— Конят на баща ми — отговаря тя.

— Кой е най-богат?

— Баща ми — пак отговаря тя.

— Кой е най-красив?

— Аз — дава отговор тя.

Беят нищо не й казал, пуснал я, повикал втората, неугледната жена, и й задал същите въпроси:

— Кой е най-славен и най-добър?

— Господ — отговаря тя.

— Кой е най-красив?

— Пролетта.

— Кой е най-богат?

— Есента.

— Кой е най-бърз?

— Мисълта.

Беят пуснал и тази жена и започнал да разсъждава:

— Защо ми е жена, която се надува с богатството на баща си, с коня му и със собствената си красота, и при това всеки ден създава в къщи бъркотии, заета е само с кавги и препирни?

И той я изпратил при родителите ѝ, като казал:

— Живей при богатия си баща и се любивай сама на себе си!

А сам останал да живее с неугледната, ала работна и умна жена. И живеят до днес в обич и съгласие.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.